

دکتر شهاب‌الدین عالمی*

تأملی در پیام رهبر معظم انقلاب به مناسبت هفته معلم

جهاد فرهنگی و اقتصادی چرا و چگونه؟

در خلوت اجباری کلاس‌ها که از نهم اسفند ۱۴۰۴ با حمله ناچواگردانه رژیم‌های تروریستی آمریکا و اسرائیل جنایتکار، مدارس حضوری تعطیل شدند،نیمکت‌ها سرسرد،نخته‌های صدای گنج و گنج‌ها خشکیده در جاماندگی‌شان، رنگ مدرسه فقط در حافظه گوشی‌ها به صدا درمی‌آید و معلم، از پشت صفحه‌ای روشن، چشم به چشم شاگردانی می‌دوزد که در خانه‌ها پراکنده‌اند.گویی سنگر از دست رفته،اما رزمنده هنوز ایستاده. در این خلوت اجباری، کسی که خود را به آب و آتش می‌زند تا قاطر تعلیم و تربیت از ریل خارج نشود، همان کسی است که پیام ۱۱ اردیبهشت۵، ۱۴۰۵ ایت‌الله سیدجنتی حسینی خامنه‌ای او را «مؤثرترین حلقه در نبرد فرهنگی» نامیدو به منزله «ستون فقرات عرصه فرهنگ»نشاند؛ستون فقراتی که اگر بشکند، قامت فرهنگ فرومی‌ریزد و هیچ عضوی دیگر نمی‌تواند آن را سرپا نگه دارد،اما این نبرد فرهنگی که از آن سخن رفته، چیست؟ پاسخ را باید در مسیر مجاهدت ۴۷ساله جمهوری اسلامی جست. دشمنی که سال‌ها با ایران روبه‌رو بود، در آن عرصه ناامید شد و باحمله مستقیم موشکی و پهپادی و صد البته صوری و مقاومت مردمی، چنان خط بطلانی بر رؤیای سلطه او کشیده شد که دیگر راه نفوذ را از سنگرها و خاکریزها نمی‌جوید. پس جنگ را دوباره به ذهن و جان و روح باال پیشرفت و اقتصاد کشاند.این همان «جهاد اقتصادی» فرهنگی است که دشمن باید در آن هم شکست بخورد و در این جهاد، معلم و کارگر، دو بال پیشرفتند. کارگر با دستی که چرخ کارخانه را می‌چرخاند و معلم با کلمه‌ای که چرخ ذهن را امامعلم در «اولین مرحله تحقق»این مقصودقرار داد. پیش از آنکه کارگری محصول تولید کند یا مهندسی طرحی بریزد، معلم بوده که هویت،بینش و انگیزه آن کارگر و مهندس را قالب‌ریزی کرده‌است. پس معلم نه‌یک حلقه در زنجیره که حلقه علی‌نخستین است؛ جایی که مدرسه به سنگر شهادت بدل شد و خانواده‌ای که معلمی را با خون امضا کرد.

در ساعات نخست جنگ، در میناب، مدرسه‌های پای حمله هوایی دشمن قرار گرفت. معلمان، آن مردان و زنان بی‌ادعایی که هر روز صبح کیف به دست به سوی مدرسه می‌رفتند، شاگردان‌شان را به آغوش گرفتند و بر کتفشان، این معلم، مصداق همان «مؤثرترین حلقه» بودند؛حلقه‌ای که در نبرد نظامی تمام‌عیار نیز هویت را با خون خود به شاگردان هدیه داد. مدرسه میناب، آن روز، به یک کلاس درس تبدیل شد که معلمش با ترکش و شاگردانش با بدن‌های پرپر، مشق شهادت می‌نوشتند و چه نزدیک و چه در فاصله یک خود، رهبر شهید ما نیز در همین ساعت و در مسیر همین حقیقت، با خانواده‌اش به شهادت رسید؛ خانواده‌ای که معلمی‌رانه فقط در زندگی که در مرگ هم خود همراه کردند.آنها نشان دادند معلمی، یک شغل اداری نیست که با بازنشستگی تمام شود؛ بلکه راه است، یک مسیر، تائیفی آخر و حتی پس از آن. ما که از نسل انقلابیم و امام‌راحل را فقط در تصاویر دیده‌ایم،اما سال‌هاست پای درس بیانات و پیام‌های آن رهبر شهیدنخستینایم،امروز خود را وامدار او می‌دانیم. رهبر انقلاب اسلامی به «تجلیل‌های زبانی سالانه» معلمان هم اشاره‌ای داشته‌است.ایشان این تجلیل‌ها را چندین‌جا‌ها در آلفانی نمی‌بنهند.رن نمادگرایی بی‌پشتوانه، کم‌کم جای حقیقت‌رामी‌گیرد و مردم و مسئولان را به توهم انجام وظیفه دچار می‌کند، راه پشتیبانی عملی چیست؟ الگویی عینی پیش‌نهاد شده: همان گونه که ملت ایران با حضور پیش‌اموز از آن رهبر، هویت‌یابی ندارد از یک شبکه خودپشتیبانی می‌کند، باید از معلمان و کارگران نیز پشتیبانی‌قوی به عمل آید. پشتیبانی عملی از معلم، یعنی «تعامل خانواده‌های دانش‌آموزان و دانشجویان در اداره مدارس و دانشگاه‌ها».مدرسه، دیگر نباید فقط در انحصار دولت و نهادهای رسمی باشد. خانواده‌ها باید وارد شوند، مشارکت کنند و احساس مالکیت‌نسبت به مدرسه داشته باشند. پشتیبانی عملی از کارگر، یعنی «اولویت دادن به مصرف کارگاه‌های ساخت داخلی». هر کالای ایرانی که خریداری می‌شود، پشت‌گرمی به کارگر زحمتمکش است که شاید شاگرد علمانی‌معمول بوده که امروز خود معلم شده‌است.

قالب‌ریزی هویت: این دقیقاً همان کلیدواژه‌ای است که در پیام رهبر انقلاب می‌درخشد. هویت یعنی آن شکل و شمایل درونی که به انسان می‌گوید کیست، به کجا تعلق دارد، چه ارزش‌هایی را باید حفظ کند و چه پیشداشته‌ها را نفی. هویت‌یابی ندارد از یک پیش‌فشار یا شعار ساخته شود؛ جنسش از جنس سال‌ها نشستن پای حرف و رفتار کسی است که شاگرد به او اعتماد دارد و چه کسی بیش از معلم، در این قالب‌ریزی نقش دارد؟ پدر و مادر اولین مربیان‌اند، اما معلم، اولین مربی رسمی و نظاممند است. او در روز اول‌های تدریس، کلاس را نوچوایی، در کنار دانش، مهارت و بینش، آن هویت را هم قالب می‌بندد. امام امت در ادامه پیام، متکلیفیم این تأثیر را اینگونه تصویر می‌کند که شاگردان، در آینده، چون آیینی، اُفتخار و فخرتار و گفتار معلم خود را نمی‌شناسند. هیت همین‌هاست اما صرفاً بازنایب نمی‌دهد، هویت‌یابی دیگر بازمی‌کند. یک ملت، با پشت‌آینه کلاس‌های مجازی امروز، با یک کلمه، می‌تواند نسلی را دهه‌ها تحت تأثیر قرار دهد.

الحا گر این نگاه را در امتداد اندیشه‌های جست‌وجو کنیم که همین سال‌ها حضرت‌آیت‌الله‌عظمی شهیدسیدعلی خامنه‌ای در دل معلمان نشسته، به روشنی می‌بینیم که یک کل منسجم و سلسله‌وار در کار است. آن رهبر معلم که خود سال‌ها بر صندلی تدریس امت نشست با خوشن بر حقانیت این راه مهر تأیید زد، در دیدارهای سه‌ساله با معلمان، همین مفاهیم را باطنی‌دیگر بازمی‌کند. «فقط فقط آموزنده علم نیست، پرورنده هویت دانش‌آموز است» و پیش‌تر‌ها، در دیدار با معلمان استان فارس، گفته‌بود که یک معلم ریاضی یا فیزیک یا ادبیات، می‌تواند در مینان حل یک جدول، با یک کلمه، معلم درد، اخلاق و باشد و در اعماق قلب شاگرد درونی ماندگار بگذارد یا هر حرکت علمی و فرهنگی در خدمت نظام و کشور، «عبادتی بس والا» است. او معلم را به «مدعن‌کاوی» تشبیه کرده‌بود که استعدادهای نهفته در جان شاگردان را استخراج می‌کند. حال که دقیق‌تر پیام رهبر جدیدمان را مرور می‌کنیم، این مفاهیم همگی در یک گزاره کلیدی جمع شده‌اند: «مؤثرترین حلقه در نبرد فرهنگی»، یعنی آنچه در بیان رهبر شهیدمان: «عبادت» نامیده می‌شود، امروز در میدان نابرابر جنگ فرهنگی، به «مؤثرترین حلقه» تعبیر شده‌است.

هفته معلم، اگر با این خوشن‌باز تعریف نشود، دیگر یک روز تقویمی نیست که با شمع و گل و چند خطابه رسمی تمام شود. هفته معلم، فرصت بازشناسی یک حقیقت است؛ اینکه معلم در نبرد فرهنگی امروز، یک رزمنده بی‌ادعا و بی‌نشان است؛ رزمنده‌ای که سنگرس خلوت است، سلاحش کلمه و دشمنش تمام آن چیزهایی که می‌خواهند هویت یک نسل را بزدنند.

و پایان سخن، چشم‌اندازی است که از فراز همه این سختی‌ها، آفتی روشن را نشان می‌دهد: «ایران عزیز، همچنان که به بی‌طی سال‌ها تلاش در جایگاه یک قدرت نظامی باطنی‌شده، به ترسیمی هویت‌باست- اسلامی و رسوخ هر چه بیشتر آن در اذهان و نفوس جوانان این کشور به دست مربیان و معلمان و با اولویت دادن به مصرف کارگاه‌های تولید داخلی که نتیجه تلاش کارگران زحمتمکش ایرانی است، مسیر عبور به سوی قله‌های پیشرفت و تعالی را خواهد پیمود.» قله‌ها، آنجا که پیشرفت و تعالی در سایه هویت مستقل ایرانی- اسلامی معنا می‌شود و معلم، سنگربانی بی‌ادعای حرکت به سوی آن قله‌هاست. چه در کلاس حضوری و چه در پشت صفحه ماینیوترو، چه در مدارس آرام شهرها و چه در مدرسه سوخته میناب. و تعالی این نبرد فرهنگی، مقدمه‌ای است برای طلوع آن صبح موعود. معلم، از همین حالا، یکی از سربازان آن مقدمه است؛ ستون فقراتی که هرگز خم نمی‌شود.

✽ پژوهشگر و مدرس دانشگاه

چهارشنبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۵ | ۱۸ اسفند ۱۴۴۷

کافضایی

رئیس قوه قضائیه و دادستان برای گران‌فروشان خط و نشان کشیدند

سوداگران معیشت مردم در انتظار برخورد قاضی

تأکید چندباره مقامات ارشد قضایی بر ضرورت صیانت از معیشت مردم، پیام روشنی به بازار مخابره می‌کند: هرگونه احتکار، گران‌فروشی و سوءاستفاده از شرایط اقتصادی یا بر خوردی قطع، سریع و بدون اغراض مواجه خواهد شد و سوداگران نمی‌توانند از نوسانات موجود به نفع خود بهره‌برداری کنند.

به گزارش مرکز رسانه قوه قضائیه، حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای روز گذشته طی سخنانی در نشست با جمعی از مقامات قضایی، با اشاره به تریسوم اقتصادی دشمن علیه ملت ایران اظهار کرد: ما در شرایط فعلی با سلسله مسائلی در اقتصاد و معیشت مردم مواجهیم، در این عرصه تمامی تمرکز مسئولان امر باید معطوف بر تسهیل امورات و زیست مردم باشد. ضروری است تدابیر و تمهیداتی اتخاذ شود تا فشار معیشت و گرانی برگرده مردم سنگینی نکند.

کاتحلیل

فاطمه بصیری

نمایان شدن بارقه‌های شکست آخرین تلاش‌های میدانی آمریکا برای آزادسازی تنگه هرمز، برگی دیگر به دومیونی تاکامی آمریکا در جنگ رمضان اضافه کرد. پیش از آنکه آمریکا با خیرسازی جعلی حمله به قایق‌های راری را به جای فشارهای سپاه پاسداران جابزند و آن را عامل موفقیت میدانی خود اعلام کند، نیروی دریایی ایران به طور پیشداشته با شلیک کاترید ناردار به یک شبکه کامر آمریکایی اقدام کرد. دو ناوشکن آمریکایی متجاوز به محدوده تنگه هرمز شد.

به موازات ایسن تاکامی، آمریکا بار دیگر برده از پروژه‌های برداشت که طی سالیان متمادی چون اغتشاشات سال‌های گذشته از جمله ۱۴۰۱ و دی ماه ۱۴۰۴، به رگ صرف سرمایه‌های کلان و سازماندهی‌های متعدد، در نهایت با شکست کامل روبه‌رو شده بود. مقامات آمریکایی در روز گذشته دوباره بر تسلیح تروریست‌ها و مزدوران داخلی و در نهایت ایجاد آشوب و جنگ داخلی تأکید کردند. ترامپ در مصاحبه خود با یک شبکه کامر آمریکایی گفت: «مردم ایران به اسلحه نیاز دارند، فکر می‌کنم دارند.اسلحه می‌گیرند و وقتی اسلحه داشته باشند خواهند جنگید. به خوبی هر کس دیگری»، ولی در بخش دیگری به او هشدار می‌دهد: به ضعف بازیگری خود در عرصه خیابان‌ها اعتراف کرد و ادامه داد: «با من می‌خواهم آنها را در خیابان ببینم؟ و من در این باره بسیار مردمم»، همراه با ترامپ، لیندزی گراهام، سناتور جمهوری‌خواه نیز طی مصاحبه‌ای با شبکه خبری فاکس نیوز گفت: «ما نیازی به اعزام نیروهای زمینی آمریکا به داخل ایران نداریم، زیرا «میلیون‌ها نیروی زمینی در ایران داریم» که فقط هیچ سلاحی ندارند.»

این اظهارات از دو سوی مختلف قابل تحلیل است. اول اینکه اشاره مستقیم‌ی به تاکار آمدی و شکست تهایل در جنگ می‌کند. دوم اشاره به تکاپوی عیان دشمن برای ایجاد ناامنی در سبب مشکلات اقتصادی دارد. رئیس‌جمهور آمریکا با تهدیدات و لفاظی‌های مکرر

پایسده

سرویس سیاسی، ۸۵۲۳۰۶

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

روزنامه جوان | شماره ۷۵۹۲

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان

جوان